

Tove Jansson

Seikkailu merenpohjassa

WSOY

Julkaistu ensimmäisen kerran vuonna 1933 nimimerkillä Vera Haij

Seikkailu merenpohjassa

Tove Jansson

Seikkailu merenpohjassa

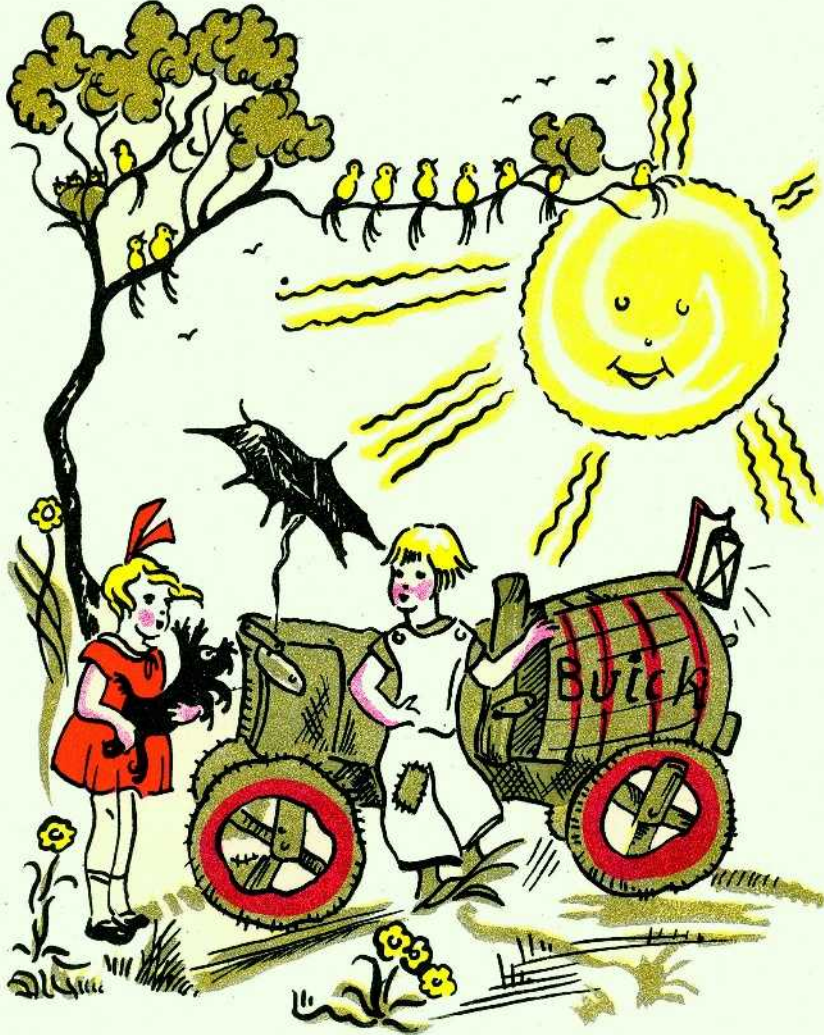
Suomentanut SIRKE HAPPONEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

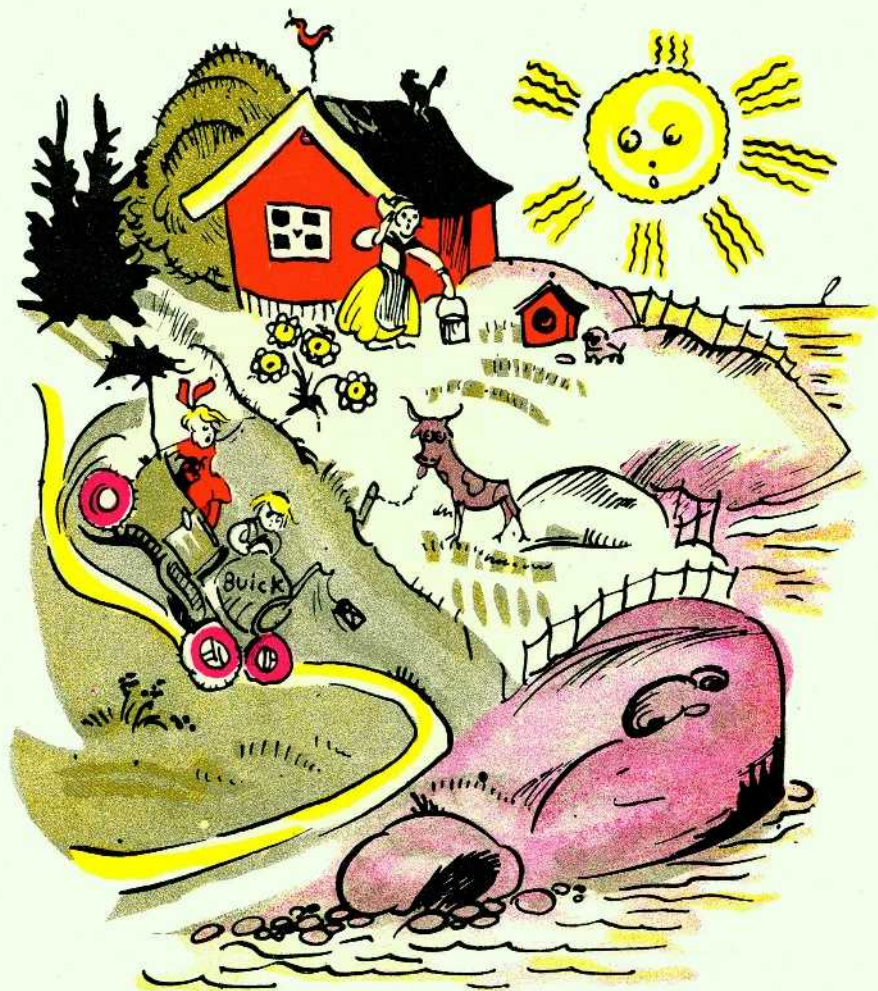
HELSINKI

Tässä on Maikki ja tässä on Mauno
ja Maunon vikkellä kilpa-auto.
Kohta moottori käynnistetään
ja hurjalle retkelle lähdetään.
Koirakin tahtoo mukaan.

Renkaat vonkuen rinteeseen –
he suistuivat melkein kyljelleen.
”Seis”, huusi Mauno, ja ”iik”, kiljui Maikki:
”Jarrua, jarrua – nyt meni kaikki!
Uppeluksiin käy tiemme!”

Mereen molskahti mokoma auto,
koira vinkui ja manaili Mauno:
”Eihän mennyt hetkeäkään,
kun pohjaan tyssähti retki tää.
Aallot vain yllämme kuohuu!”

Samassa jotenkin oudosti sattui,
merenneito heitä kädestä tarttui,
ja koira sai kalasta ystävän,
siihen katseen loi veikeän:
”Hypitäänkö vai juostaan?”

Näkki lapsia katsahti
ja suopeasti yskähti:
”Ehkäpä linnani kalmarit
tahtovat uudet tarhurit.
Työt voitte aloittaa heti.”

Maikin ja Maunon mustekalapesti
muutaman utteran tunnin kesti.
Ruokakärrijä koira kiskoi,
Maikki poikasille muonaa viskoi.
Hiljaa vaanivat miekkakalat.

Ah, pelastuksen päivä! Muuan kalamies
ahventa lounaaksi onki kenties.

Koukku jäi Maunon housuihin,
veti pinnalle Maikin ja koirankin –
mikä suurenmoinen saalis!

Kotona äiti riemuitsi
ja lieden ääreen kipsutti,
sillä Mauno aalloista Näkin maan
toi lonkerovonkaleen mukanaan.
Vaan päättyykö seikkailu tähän?

Mauno, Maikki ja koira ajavat omatekoisella autolla merenpohjaan, jossa heitä odottaa erikoinen työ Näkin palveluksessa. Vaan miten seikkailu päättyykään?

Tove Janssonin esikoiskirjan uusi suomennos on FT Sirke Haposen. Hän on myös kirjoittanut kirjaa taustoittavat jälkisanat.

www.wsoy.fi | L85.12 | ISBN 978-951-0-40350-1

9 789510 403501